

Rapport

Rapport over een klacht over de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden te Den Haag.

Datum: 15 oktober 2012

Rapportnummer: 2012/168

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het regionale politiekorps Haaglanden, nadat er in zijn woning door vijf politieambtenaren was binnengetreten, de achterdeur van zijn woning niet goed heeft afgesloten.

Na het binnentreden heeft verzoeker geconstateerd dat er uit zijn woning een aanzienlijk geldbedrag (€ 7.000), een laptop en een schilderij zijn verdwenen.

Daarnaast klaagt verzoeker erover dat politieambtenaren verschillende keren hebben geweigerd zijn aangifte van diefstal uit zijn woning op te nemen.

Feiten en visies

Wat is er gebeurd?

Op maandag 21 juli 2008 is het regionale politiekorps Haaglanden de woning van verzoeker binnengetreten. Hierbij is de voordeur geforceerd. Er was een verdenking voor het aanwezig hebben van hennep. In de achtertuin van de woning zijn 20 hennepplanten inbeslaggenomen. De politie heeft de voordeur van de woning door een timmerman laten afsluiten.

Toen verzoeker terugkwam bij zijn woning zag hij dat de voordeur was geforceerd en dat er door de politie een nieuw slot op de voordeur was gezet. De politie had een bericht achtergelaten dat hij de (nieuwe) sleutel op het politiebureau kon afhalen. Hij heeft de sleutel daar dan ook afgehaald. Bij terugkomst ontdekte verzoeker dat de achterdeur van de woning nog openstond en dat een schilderij, een geldbedrag van € 7.000 en een laptop waren verdwenen.

Verzoeker wilde aangifte doen van vermissing van zijn spullen maar deze aangifte is tot op heden niet opgenomen.

Verzoeker is op 4 december 2009 door de politierechter veroordeeld tot een geldboete van € 240 waarvan € 200 voorwaardelijk vanwege het aanwezig hebben van hennep.

Verzoeker en zijn gemachtigde hebben op 13 januari 2010 bij het politiekorps een klacht ingediend. De klachtbehandelaar van het korps heeft in zijn rapport van 10 september 2010 geschreven dat gezien zijn bevindingen het mogelijk is dat de klacht gegrond wordt verklaard. Uit het onderzoek is niet komen vast te staan of de achterdeur van de woning al dan niet door politieambtenaren was afgesloten.

In de klachtafhandelingsbrief van 21 juli 2010 gaat de hoofdinspecteur van politie er daarentegen vanuit dat de achterdeur door de politieambtenaren deugdelijk werd

afgesloten.

De klacht is op 30 december 2010 afgedaan door de korpsbeheerder. De klacht over het sluiten van de achterdeur en het verdwijnen van de spullen wordt door hem ongegrond verklaard. Over de klacht over het weigeren van het opnemen van aangifte heeft de korpsbeheerder geen oordeel.

Aangezien verzoeker en zijn gemachtigde het niet eens waren met het oordeel van de korpsbeheerder hebben zij zich op 15 juli 2011 tot de Nationale ombudsman gewend. De Nationale ombudsman heeft zijn onderzoek op 11 augustus 2011 geopend.

Het sluiten van de achterdeur en het verdwijnen van de spullen

Wat is de visie van verzoeker en zijn gemachtigde?

Verzoeker stelt dat hij op 21 juli 2008 om 7:00 uur zijn woning verliet. Toen hij om 9:15 uur terugkwam zag hij dat de voordeur was geforceerd. Hij heeft toen rond 10:00 uur de sleutel op het politiebureau gehaald. Thuisgekomen constateerde verzoeker dat het eerder genoemde geldbedrag niet meer onder zijn bed lag en dat een waardevol schilderij en een laptop verdwenen waren. De achterdeur stond open en de sleutels van de achterdeur lagen op het aanrecht van de keuken.

Verschillende getuigen hebben verklaard dat ze omstreeks 8:30 uur de politie de woning binnen hebben zien gaan. Een buurvrouw zei dat de tuindeur openstond en dat zijn katten buiten los liepen. Verzoeker stelt dat de verbalisanten de achterdeur niet hebben gesloten en dat door deze nalatigheid er spullen uit zijn woning missen. Verzoeker heeft aangegeven dat het slot van de achterdeur niet goed sluit en wordt afgesloten door een touwtje.

De verklaring van politieambtenaar S.

Tijdens de klachtenprocedure bij de politie en tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman heeft S. een verklaring afgelegd. Tegen een medewerker van de Nationale ombudsman heeft hij op 21 september 2011 verklaard:

"Tijdens een 'hennepreintje' gaat de politie verschillende adressen af waar mogelijk hennep aanwezig is. Deze acties starten nooit eerder dan 9:30 uur. Het adres van verzoeker was het tweede adres dat werd bezocht. Uit het proces-verbaal blijkt dat de actie op de adres van verzoeker om 10:30 uur is begonnen en dat het pand om 12:00 uur is verlaten door de politie. Degene die als laatste de woning verlaat zorgt ervoor dat de woning wordt afgesloten. De achterdeur stond nog open toen hij de woning verliet. Zijn collega's wachtten toen nog op de timmerman die later de voordeur van een nieuw slot heeft voorzien.

Om 8:00 uur begint de dienst. Er is dan appèl. Om 8:30 uur komen de externe partners op het bureau en dan volgt een briefing en gaat het team op pad. Op het eerste adres waar zij die dag waren was de bewoner thuis en werd niets aangetroffen. Daardoor konden ze snel door naar het adres van verzoeker. Zij kwamen daar rond 9:30 à 9:45 uur aan. Om ongeveer 11:00 uur is S. met een collega een broodje gaan eten en hebben ze de woning verlaten. Rond 18:00 uur liep zijn dienst af. Volgens S. kan verzoeker niet om 9:15 uur bij de woning zijn geweest. Wanneer verzoeker de sleutel op het bureau heeft opgehaald is niet vastgelegd in het dagrapport. Hij heeft het idee dat verzoeker de sleutel pas 's avonds heeft opgehaald. Hij heeft het proces-verbaal van die dag opgemaakt.

Hij heeft in de woning geen laptop en geen schilderij gezien”.

De verklaring van politieambtenaar O.

Tijdens de klachtenprocedure bij de politie en tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman heeft deze politieambtenaar een verklaring afgelegd. Tegen een medewerker van de Nationale ombudsman heeft hij op 20 september 2011 verklaard:

"O. is op 21 juli 2008 samen met een paar collega's naar de woning toe gegaan. Hij had de leiding die dag. O. heeft ervoor gezorgd dat de voordeur door een timmerman van een nieuw slot werd voorzien. Hij neemt aan dat de deur naar de tuin door een van mijn collega's is afgesloten voordat zij de woning verlieten. Hij kan dit niet met zekerheid zeggen.

Hij heeft in de woning geen laptop en geen schilderij gezien. Hij heeft niet onder het bed gekeken”.

De verklaring van politieambtenaar T.

Tijdens de klachtenprocedure bij de politie heeft hij een verklaring afgelegd.

Hij gaat ervan uit dat die dag de woning bij het verlaten door de politie is afgesloten. Daar zorgt hij altijd voor. Meer kan hij hierover niet verklaren.

Wat is het standpunt van de korpsbeheerder?

De korpsbeheerder stelt dat de tijdstippen waar verzoeker vanuit gaat en de tijdstippen die de korpsbeheerder hanteert niet overeenkomen. De korpsbeheerder gaat echter van de tijdstippen uit die door de politieambtenaren worden genoemd en die ook terugkomen in het proces-verbaal van binnentreden. Daarbij merkt hij op dat verzoeker stelt dat binnen drie kwartier, namelijk tussen 8:30 uur en 9:15 uur, de actie moet zijn uitgevoerd. Dit is volgens de korpsbeheerder binnen dit tijdbestek niet mogelijk.

Het dienstrooster heeft uitgewezen dat de dienst van S. die dag om 8:30 uur begon. De dienst van O. was die dag vervroegd naar 7:00 uur 'in verband met hennep'. De dienst van T. begon die dag om 7:00 uur. De korpsbeheerder gaat er dan ook vanuit dat het zogenaamde 'hennepreintje' om 9:30 uur is begonnen. De woning van verzoeker was de tweede woning die werd bezocht. Dat maakt het tijdstip van het onderzoek in de woning te weten 10:30 uur aannemelijk.

Geen van de bij het optreden betrokken ambtenaren heeft verklaard de achterdeur van de woning te hebben afgesloten, dan wel te hebben gezien dat iemand anders dat deed. De korpsbeheerder acht het niet aannemelijk dat de politie moeite doet om de voordeur naar behoren af te sluiten en tegelijkertijd de achterdeur open laat staan, althans, de situatie op een andere wijze achterlaat dan waarop zij deze heeft aangetroffen. De politie zag geen aanleiding om te posten bij de achterdeur, aangezien het een ommuurd plaatsje was. Daarom kon ook niemand makkelijk het huis vanaf de achterkant benaderen. Daarom verklaart de korpsbeheerder de klacht niet gegrond.

De reactie van de gemachtigde op de klachtafhandeling door de politie

De gemachtigde stelt dat het onderzoek in de woning van zijn cliënt binnen drie kwartier kan zijn afgerond. Hij weerspreekt de stelling van de korpsbeheerder dat het niet mogelijk is dit onderzoek binnen drie kwartier af te ronden. Ook het begin van de diensten van twee van de politieambtenaren om 7:00 uur in plaats van 10:00 uur spreekt in het voordeel van zijn cliënt.

Geen van de politieambtenaren kan zich herinneren de achterdeur afgesloten te hebben. Getuigen hebben bevestigd dat zijn cliënt direct aangaf toen hij thuis aankwam dat de achterdeur had opengestaan en dat de katten buiten liepen.

De korpsbeheerder heeft gesteld dat er geen noodzaak was voor de politie om aan de achterkant van de woning te gaan staan, aangezien de woning aan de achterkant onvoldoende bereikbaar was. Volgens verzoeker klopt dit niet en is de muur om de tuin slechts 1.50 meter hoog en er loopt een gang naar de betreffende muur. De woning is met andere woorden te bereiken door een ieder.

Het weigeren van het opnemen van de aangifte

Wat is de visie van verzoeker en zijn gemachtigde?

Op 21 juli 2008 zijn 's avonds twee agenten langsgekomen en verzoeker heeft hen laten zien hoe hij zijn woning heeft aangetroffen. Hij kon toen geen aangifte doen van de diefstal van zijn spullen. Hem werd gezegd dat hij alleen een klacht kon indienen. De volgende dag is politieambtenaar S. bij hem langs geweest. Verzoeker heeft toen verteld dat hij spullen miste. Er was op dat moment niet met S. te praten, volgens verzoeker. Volgens verzoeker was het uitgesloten dat hij aangifte kon doen van de diefstal. De politie wilde zelfs niet

komen kijken. Bij elke poging werd hij afgepoeierd.

De verklaring van politieambtenaar S.

Een dag na het onderzoek is S. bij verzoeker langsgegaan. Hij zag dat verzoeker thuis was en besloot gelijk een verklaring van hem op te nemen. Toen verzoeker dat merkte sloeg zijn stemming om en wilde hij niets meer en wilde overleg met zijn advocaat hebben. S. heeft verzoeker nog meerdere malen uitgenodigd voor een gesprek maar verzoeker is hier niet op ingegaan. Hoogstwaarschijnlijk heeft hij verzoeker verwezen naar het bureau voor het doen van aangifte toen de gestolen spullen ter sprake kwamen.

Wat is het standpunt van de korpsbeheerder?

In beginsel is de politie gehouden een aangifte op te nemen. De korpsbeheerder acht weinig ruimte aanwezig voor het maken van een uitzondering hierop. Uit het onderzoek is aannemelijk geworden dat verzoeker één of meerdere malen melding heeft gemaakt van vermissing van geld en goederen uit de woning. Vaststaat dat geen aangifte is opgenomen van dit feit. Verzoeker stelt dat het uitgesloten was dat hij aangifte kon doen van diefstal. Deze stelling werd tijdens het klachtonderzoek echter niet ondersteund door feiten.

De korpsbeheerder kan niet uitsluiten dat verzoeker is verwezen naar het bureau voor het doen van aangifte, zoals S. voor mogelijk houdt. Op zich vindt de korpsbeheerder deze handelwijze niet onbehoorlijk. Aan de hand van de beschikbare informatie kan de korpsbeheerder niet met zekerheid vaststellen of de politie ook na verwijzing niet is ingegaan op een duidelijk als zodanig gedaan verzoek een aangifte van verzoeker op te nemen. Daarom onthoudt de korpsbeheerder zich van een oordeel.

Uit een mutatieformulier dat door de politie (politieambtenaar S.) is opgemaakt blijkt dat de politie in de avond van 21 juli 2008 nog bij verzoeker is langs geweest, aangezien verzoeker aangifte wilde doen. Volgens de verbalisant is hem toen verzocht de dag erop aangifte en eventueel een klacht te komen doen. De dag daarna is S. bij verzoeker langs geweest. Hij wilde niet gehoord worden in verband met het aantreffen van de hennepplanten. Hij heeft toen eveneens aangegeven dat hij aangifte wilde doen. Hij vindt dat de politie nalatig is geweest en hij wil alles vergoed hebben.

Motivering van het oordeel

Het sluiten van de achterdeur en het verdwijnen van de spullen

Het vereiste van professionaliteit houdt in dat de overheid er voor zorgt dat haar medewerkers volgens hun professionele normen werken. De burger mag van hen bijzondere deskundigheid verwachten. Dit impliceert dat de politie na een inval de geforceerde deur(en) goed afgesloten achterlaat.

Ten eerste plaatst de Nationale ombudsman kanttekeningen bij de wijze waarop de politie de actie die bij verzoeker thuis heeft plaatsgevonden administratief heeft vastgelegd. Zo is uit het onderzoek van de Nationale ombudsman gebleken dat de politie weliswaar in de processen-verbaal heeft vastgelegd dat de woning van verzoeker door hen om 12:00 uur is verlaten, echter, óf de woning aan de achterkant is afgesloten is nergens terug te lezen. Bovendien heeft verzoeker op de dag dat de politie zijn woning heeft doorzocht de sleutel van het nieuwe slot op het politiebureau opgehaald. Ook dit gegeven is niet gemuteerd en daarom niet terug te vinden in de processen-verbaal.

De Nationale ombudsman acht het van belang dat gebeurtenissen die samenhangen met de doorzoeking van een woning en een verdenking van het aanwezig hebben van hennepplanten zorgvuldig worden vastgelegd in een proces-verbaal, zodat daar achteraf geen onduidelijkheid over kan ontstaan. Deze omissie valt de politie te verwijten.

Er bestaat veel onduidelijkheid over het tijdstip waarop de woning van verzoeker is doorzocht door de politie. De politie stelt dat zij de woning van verzoeker rond 10:30 uur hebben bezocht en om 12:00 uur weer hebben verlaten, terwijl verzoeker van mening is dat de politie rond 8:30 uur in zijn woning is geweest. Verzoeker stelt namelijk dat hij tussen 9:00 uur en 10:00 uur thuiskwam. Hij trof toen een nieuw slot op de voordeur aan. Verschillende getuigen hebben bevestigd dat de politie rond 8:30 uur de woning van verzoeker binnenging.

Daarnaast is het de Nationale ombudsman niet helder of de achterdeur door de politie is afgesloten. De politieambtenaren die bij de doorzoeking betrokken waren, verklaren dat het gebruikelijk is dat degene die de woning als laatste verlaat de woning afsluit. De voordeur is inderdaad afgesloten met een nieuw slot. Of iemand de achterdeur heeft afgesloten kan niemand zich herinneren. Verzoeker verklaart daarentegen dat de achterdeur niet goed sluit en wordt afgesloten met een touwtje.

Hoewel de Nationale ombudsman tengevolge van de gebrekkige verslaglegging van de politie de feitelijke gang van zaken niet precies kan vaststellen, gaat hij er toch van uit dat niet aan de politie te wijten is dat de achterdeur niet goed was afgesloten. Immers uit de verklaring van verzoeker blijkt dat de achterdeur ook vóór de politie-inval niet goed was afgesloten. De Nationale ombudsman is daarom van oordeel dat de politie niet in strijd met het vereiste van professionaliteit heeft gehandeld.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Het weigeren van het opnemen van de aangifte

Waaraan toetst de Nationale ombudsman?

Het beginsel van fair play betekent dat de overheid de burger de mogelijkheid geeft om zijn procedurele kansen te benutten en daarbij zorgt voor een eerlijke gang van zaken. Dit

beginsel is onder meer uitgewerkt in de artikelen 161 en 163 van het Wetboek van Strafvordering (Sv). Artikel 161 Sv (zie Achtergrond onder 1.) geeft een ieder die kennis draagt van een strafbaar feit de bevoegdheid om daarvan aangifte te doen. In artikel 163 Sv (zie Achtergrond onder 2.) is geregeld dat opsporingsambtenaren verplicht zijn om een aangifte van een strafbaar feit op te nemen.

Hoe luidt het oordeel?

De Nationale ombudsman heeft zich eerder op het standpunt gesteld dat als uitgangspunt geldt dat een aangifte moet worden opgenomen, tenzij al op voorhand, zonder enig verder onderzoek en zonder de minste twijfel, kan worden vastgesteld dat de gedraging of gebeurtenis die ter kennis van de politie wordt gebracht niet te kwalificeren is als een strafbaar feit (bijv. rapport 2008/183).

De Nationale ombudsman acht het aannemelijk dat verzoeker heeft aangegeven dat hij aangifte van diefstal wilde doen. S., die op 22 juli 2008 in de avond verzoeker heeft bezocht, heeft verklaard dat hij hoogstwaarschijnlijk verzoeker voor het doen van aangifte heeft doorverwezen naar het politiebureau. Dit is echter niet met zekerheid vast te stellen. Verzoeker stelt dat hij verschillende keren heeft gepoogd om aangifte te doen en dat hij steeds werd afgepoeierd.

De Nationale ombudsman is van oordeel dat de politie in dit geval meer moeite had moeten doen om de aangifte van verzoeker op te nemen. Verzoeker is vanaf de aanvang stellig geweest in zijn wens tot het doen van aangifte en de Nationale ombudsman is van oordeel dat dit ook voor de politie duidelijk moet zijn geweest. De politie heeft dan ook naar het oordeel van de Nationale ombudsman in strijd gehandeld met het beginsel van fair play.

De onderzochte gedraging is derhalve niet behoorlijk.

Dit is voor de Nationale ombudsman reden voor het doen van een aanbeveling.

Conclusie

De klacht over het niet sluiten van de achterdeur en het verdwijnen van de spullen is niet gegrond.

De klacht over de onderzochte gedragingen van de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden is gegrond, voor wat betreft het niet opnemen van de aangifte, wegens schending van het vereiste van fair play.

Aanbeveling

De Nationale ombudsman geeft de korpsbeheerder in overweging alsnog de aangifte van diefstal van verzoeker op te laten nemen.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

Informatieoverzicht

De bevindingen zijn gebaseerd op de volgende informatie:

het verzoekschrift van verzoeker van 15 juli 2011;

het interne klachtdossier van de politie, ontvangen op 25 juli 2011;

de telefonisch afgelegde verklaring van politieambtenaar S. en O. respectievelijk op 21 en 20 september 2011;

het standpunt van de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden van 22 september 2011;

de reactie van de gemachtigde van verzoeker van 15 mei 2012.

Achtergrond

1.

Artikel 161, Wetboek van Strafvordering

Ieder die kennis draagt van een begaan strafbaar feit is bevoegd daarvan aangifte of klachte te doen.

2.

Artikel 163, Wetboek van Strafvordering

1. De aangifte van eenig strafbaar feit geschiedt mondeling of schriftelijk bij den bevoegden ambtenaar, hetzij door den aangever in persoon, hetzij door een ander, daartoe door hem van eene bijzondere schriftelijke volmacht voorzien.

2. De mondelinge aangifte wordt door den ambtenaar die haar ontvangt, in geschrifte gesteld en na voorlezing door hem met den aangever of diens gemachtigde ondertekend. Indien deze niet kan teekenen, wordt de reden van het beletsel vermeld.

3. De schriftelijke aangifte wordt door den aangever of diens gemachtigde ondertekend. Met een ondertekende aangifte wordt gelijkgesteld de aangifte die langs elektronische weg is gedaan, mits deze voldoet aan de bij of krachtens algemene maatregel van bestuur gestelde eisen. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen beperkingen worden aangebracht in de gevallen waarin aangifte langs elektronische weg kan worden gedaan.

(...)